

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **G. Z.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 listopada 2025 r.

sygnalizacji istnienia podstaw do wyłączenia sędziego Pawła Kołodziejewskiego

od orzekania w sprawie o wyłączenie sędziów Antoniego Bojańczyka

i Anny Dziergawki od rozpoznania sygnalizacji wznowienia postępowania z urzędu,

na podstawie art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k.

postanowił

**stwierdzić, że sędzia Paweł Kołodziejewski jest wyłączony z
mocy prawa od orzekania w sprawie wyłączenia sędziów
Antoniego Bojańczyka i Anny Dziergawki od udziału w sprawie o
sygn. akt III KO 209/24.**

UZASADNIENIE

W sprawie zawisłej przed Sądem Najwyższym o sygn. akt III KO 209/24, przedmiotem rozpoznania jest sygnalizacja G. Z. konieczności wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 13 lipca 2023 r., sygn. akt II AKa 128/23, z uwagi na uchybienie określone w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a związane z udziałem w składzie orzekającym Sądu pierwszej instancji (Sądu Okręgowego w Szczecinie) osoby powołanej na urząd sędziego tego Sądu na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa

ukształtowanej w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3 – dalej w tekście ustawa o KRS z 2017 r.).

Zarządzeniem z dnia 19 lutego 2025 r. osoby pełniące funkcję Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracami Izby Karnej do rozpoznania tej sygnalizacji wyznaczono, poza sędzią referentem (SSN Włodzimierz Wróbel), sędziów Antoniego Bojańczyka i Annę Dziergawkę.

Sędzia referent zasygnalizował konieczność wyłączenia z urzędu sędziów Antoniego Bojańczyka i Annę Dziergawkę od udziału w tej sprawie wskazując, że ich orzekanie naruszałoby przysługujące stronie inicjującej prawo do sądu, a także zasadę *nemo iudex in causa sua*.

Do rozpoznania tej sygnalizacji wyznaczeni zostali: sędzia Małgorzata Bednarek – wyłączona postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2025 r. (KRI 911), a następnie sędzia Marek Motuk – wyłączony postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2025 r. (KRI 1195).

Jako kolejny referent do rozpoznania sygnalizacji konieczności wyłączenia z urzędu sędziów Antoniego Bojańczyka i Annę Dziergawkę od udziału w sprawie III KO 209/24 wyznaczony został sędzia Paweł Kołodziejski.

Zarządzeniem z dnia 29 października 2025 r. SSN Włodzimierz Wróbel wskazał na istnienie podstaw do wyłączenie z urzędu od rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziów Antoniego Bojańczyka i Annę Dziergawkę od udziału w sprawie III KO 209/24 również sędziego Pawła Kołodziejskiego (KRI 1334). Uzasadniając wniosek odwołał się do trybu powołania wyżej wymienionego na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie przepisów ustawy o KRS z 2017 r, a więc w trybie tożsamym jak objęci wcześniejszą sygnalizacją sędziowie Antoni Bojańczyk i Anna Dziergawka, a także sędzia orzekający w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, którego dotyczyła z kolei sygnalizacja G. Z. .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Sędzia Paweł Kołodziejski jest z mocy prawa wyłączony od rozpoznania sygnalizacji dotyczącej wyłączenia z urzędu sędziów Antoniego Bojańczyka i Anny Dziergawki od udziału w sprawie III KO 209/24.

Niniejsza sprawa jest jaskrawym przykładem destrukcyjnych w swoim efekcie działań, a zasadniczo zaniechań, których przyczyną jest to, że osoby powołane na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej ustawą o KRS z 2017 r., wbrew nasuwającej się w sposób nieodparty konkluzji o konieczności powstrzymania się przez nich od rozpoznawania czy to zarzutów kasacyjnych bądź wznowieniowych, czy to jak w niniejszej sprawie związanych z wnioskami o wyłączenie, a powiązanych z trybem powoływania członków składów orzekających sądów powszechnych lub Sądu Najwyższego, nie widzą potrzeby składania oświadczeń o wyłączeniu się od rozpoznania sprawy z uwagi na wystąpienie przyczyny wyłączenia z art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. lub przynajmniej żądania wyłączenia w oparciu o przepis art. 41 § 1 k.p.k. A przecież sam fakt, że w przypadku wszystkich tych sędziów zasadniczą kwestią podlegającą ocenie jest identyczny tryb ich powołania, nie pozostawia wątpliwości, że orzekanie przez nich w takim układzie faktycznym, dla postronnego obserwatora, a także z punktu widzenia strony, naruszałoby zaufanie do wymiaru sprawiedliwości i byłoby *de facto* orzekaniem we własnej sprawie.

Sąd Najwyższy rozpoznający obecną sygnalizację w całej rozciągłości podziela przy tym stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wydanego już w tej sprawie postanowienie z dnia 16 września 2025 r. (KRI 1195) i nie znajdując konieczności jego w tym miejscu powielania do przedstawionej tam argumentacji prawnej się odwołuje, uznając ją za własną, bowiem kwestia konieczności wyłączenia *ex lege* sędziego Pawła Kołodziejskiego niczym nie różni się do sytuacji wcześniej wyznaczonego do rozpoznania sygnalizacji wskazującej na konieczność wyłączenia z urzędu sędziów Antoniego Bojańczyka i Anny Dziergawki – sędziego Marka Motuka.

Można więc jedynie w tym układzie postulować, w szczególności do obojga wymienionych wyżej sędziów, aby dla dobra wymiaru sprawiedliwości wskazane wyżej kroki w kierunku samowylączenia na podstawie art. 42 § 2 k.p.k. podjęli, czyniąc tym samym zadość postulatowi wynikającemu nie tylko z art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k., a przede wszystkim realizującego zapisy art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wartości.

Kierując się powołanymi wyżej względami orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]